

[Rager.]

maatte have at gøre, forbeholder jeg mig at gøre i Udvalget, og ogsaa enkelte Problemer, jeg mener kunde diskuteres med Ministeren, vil jeg gerne have Lov til at vende tilbage til dèr.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til en velvillig og hurtig Behandling.

Valdemar Thomsen: Den Omstændighed, at der nu i Modsætning til tidligere tages et vist Hensyn til de Betænkeligheder, vi stedse har gjort gældende over for Lovgivning af denne Art, gør, at vi maa se med relativ Velvilje paa det foreliggende Lovforslag. Vi betragter det som et Fremskridt, at Folk, der beskæftiges ved offentligt Nødhjælpsarbejde, i nogen Grad lønnes paa en saadan Maade, at de har en vis Interesse i at søge over i produktivt Arbejde, men vi tror, som jeg tidligere har fremhævet, ikke, at hele det Kompleks, der er forelagt af Regeringen, vil være i Stand til blot nogenlunde at modvirke den alt for store Arbejdsløshed. Derfor maa man forstaa, at vi heller ikke kan have nogen særlig stor Tro til det her behandlede Forslag, navnlig ikke da, saa længe der i Spidsen for hele Administrationen staar en decideret Fagforeningsmand.

Jeg skal afholde mig fra at gaa i Enkeltheder. Det har jeg saa meget lettere ved, som det er mit Indtryk, at de Forslag, der kommer til Behandling her i Tinget, paa Forhaand er afgjort i alle Enkeltheder. Landbrugsministeren udtalte netop i Gaar — jeg maa have Lov til at citere ganske kort —:

„Jeg erkender, at et Samarbejde i den nuværende Situation er nødvendigt, og at et Samarbejde imellem mange forskellige Partier ogsaa betyder, at man ikke kan indføre nye Bestemmelser i Lovgivningen, som vi ikke er enige om. Men Konsekvensen heraf er naturligvis ogsaa, at man heller ikke kan ophæve gældende Bestemmelser i Lovgivningen.“

Med andre Ord, Tilslutning fra samtlige fire Regeringspartier plus det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen er en Forudsætning for, at der overhovedet kan ændres noget i de foreliggende Forslag. Under de Omstændigheder maa Arbejdet her i Salen betragtes som uden reel Betydning. Regelen er da for øvrigt ogsaa blevet den, at de forskellige Ministre praktisk talt kun beskæftiger sig med det, som fremføres af Regeringspartierne. Jeg skal fuldstændig overlade til de samarbejdende Partier at afgøre, om noget saadant kan betragtes som parlamentarisk værdigt og parlamentarisk forsvarligt.

Alfred Jensen: Jeg vil gerne ved dette Lovforslags Behandling udtrykke Haabet om, at de forskellige Forslag angaaende Forøgelse af Beskæftigelsen her i Landet, der har været behandlet i dette Ting i den sidste Uge, maa give Resultater, saadan at der virkelig bliver mere Beskæftigelse, end der er i Øjeblikket, og ogsaa betydelig mere Beskæftigelse. Arbejdsløshedens Omfang og de Kaar, hvorunder de arbejdsløse lever, er jo af en saadan Beskaffenhed, at det er bydende nødvendigt, at der virkelig sættes ind for at faa Arbejde i Gang. Det er jo saadan, at det, de arbejdsløse venter, er Arbejde. Det viser sig, at de arbejdsløse Gang paa Gang udfolder de største Bestræbelser for at opnaa Beskæftigelse. Jeg vil gerne her ved dette Lovforslags Behandling og her fra denne Talerstol, hvor der saa ofte tales om Arbejdsuvilje blandt de arbejdsløse, erindre om, hvorledes Forholdene var i Vinter under Is- og Sneperioden. Da stillede de arbejdsløse op Nat efter Nat her i København paa de Pladser, hvor der blev antaget Arbejds-kraft til Snerydningsarbejdet, ikke Kl. 6 om Morgenen eller Kl. 5, men de stod faktisk hele Natten igennem for at komme i Betragtning ved Beskæftigelsen. Saadan er Indstillingen hos de arbejdsløse over for Problemet Beskæftigelse.

Men Sagen er jo den, at en hel Del af dem, der taler saa meget om Beskæftigelse, ikke forstaa, at Hovedvægten ved Beskæftigelse ikke skal lægges paa, at de arbejdsløse faar Virksomhed, men paa, at de faar en Indtægt, som sætter dem i Stand til at afholde de Udgifter, deres egen Forsørgelse kræver, og de eventuelle Udgifter, der paa-hviler dem til Forsørgelse af andre. Naar vi her i Rigsdagen behandler Beskæftigelsesforanstaltninger, hører man ustandselig Tale om det opdragende Moment ved disse Foranstaltninger. Det er, som om man hovedsagelig hæfter sig ved det, og saa er det dog en Kendsgerning, at der her i Landet er tilstrækkelig med kvalificeret Arbejds-kraft til at udføre de forskellige Arbejder, det være sig udenørs eller indendørs, der kan komme i Betragtning. Jeg tror derfor ikke, man skal lægge saa megen Vægt paa det opdragende Moment ved Beskæftigelsesforanstaltningerne.

Sagen er den, at det ikke er saa forfærdelig vanskeligt at vænne sig til at lave det Arbejde, som hovedsageligt vil komme i Betragtning ved de Foranstaltninger, der her er Tale om. Mange af Medlemmerne inden for Dansk Arbejdsforbund har jo lært et Fag og har arbejdet ved et Fag, inden de paa Grund af Tidernes Ugunst